יחידי

גליון שבועי לגילוי אור הנשמה ע"פ משנת הבעש"ט הק' התלמידיו

פרשת וישלח תשפ"ז / גליון תל"ב

הלימוד הזכי בספרי הסידות

לשבוע הבעל"ט

ספה"ק מאור עינים (מטות)

יום	מד"ה
ראשון	ולכך בכל מצוה
שני	ואז בכל דבר שיראה
שלישי	כאמור אצלינו על מה
רביעי	ויסכימו כל הד' יסודות
חמישי	וזהו וידבר משה אל ראשי עד ד"ה במדרש רבה

להצטרפות למנוי לחוברת החודשית עד הבית
ניתן להירשם ב'קול דודי' 03.5.100.200 שלוחה 33

אוהלי
בשיתוף מוסדות חב"ד
עיר מקלט לנפש הנשמה
0722 531 385

השבוע בכפו
והדליקו נרות בחצרות קדשך
שיעורים בוערים על
הכנה לימי החנוכה
עם **המשפיעים החשובים** שליט"א
בהיכל המרכזי שלוחה 1

דיבודי חסידות

עבודת הפרשה מספרי החסידות – בשפת המעשה

מי שמבין לא מתבלבל

כשלאדם ברור בשכלו מהי האמונה, במה הוא מאמין, במי הוא מאמין - הוא יכול לנצח, כי הוא בטוח בעצמו

יענקי היה המום. הדיבורים שהוא שמע היו שונים בתכלית מכל מה ששמע בכולל עד לפני שבועיים, המושגים שהוא ראה היה שונים מכל מה שלמד והתחנך עליו. והם הצליחו לבלבל אותו.

יענקי היה אברך מן השורה. כאשר הוא נזקק לצאת לפרנסתו, הוא בירר והבטיח שמקום העבודה הוא כשר בתכלית. דא עקא, החברים. העובדים הנוספים לא היו משופרא דשופרא, ועל אף שהוא ניסה שלא להתחכך בהם כמעט, והתרחק לגמרי מחדרי העבודה שלהם, בכל זאת הוא קלט משהו מרחוק. הוא שמע זמירות חדשות על כל הקדוש והיקר, וראה מושגים חדשים של קלות ראש. וכשהוא ניסה למחות או להעיר הוא נתקל בצחוק לעגני על יענקי-החאניאק שמקרוב בא...

חודשים הוא הסתובב מבולבל. נאחז בשיניים בעקרונותיו, שכבר החלו להתפורר לאט לאט, והוא הרגיש שהוא לא יכול עוד. לא היה בו את הכח לעמוד מול הזלזול, וממעמקי לבו גם ניקרה השאלה: למה אני באמת צריך להיות חאניאק?

זה היה לגמרי בטעות, כשהוא הרים עלון חסידות בהיר שנח על השולחן, מקומט אחרי שימושים חוזרים של כמה קוראים... הוא התחיל לקרוא, והוא הרגיש פתאום משהו מוזר: העננים מתפזרים. הערפל מתפוגג. יש בהירות בעבודת ה'!

הוא שם לב בשולי העלון למספר המפנה לשיעוריו של משפיע פלוני, שמבהיר יסודות בחסידות. הוא התקשר, האזין שעה, ועוד שעה, ועוד שעה. הוא מצא את עצמו בשלש בלילה, אבל הוא הרגיש שמגדל אבנים נגול מעל לבו והיה לאוויר. פתאום יש תשובות לכל שאלה, פתאום הכל ברור כל כך.

למחרת הוא הגיע לעבודה, ופתאום המלחמות כבר לא היו קשות כל כך. כשמישהו צחק ממנו על שהוא לא נוגע במחשב שבמשרד הוא ענה בעיניים נוצצות, "ברוך ה', זכיתי להיות חאניאק!".

הקלף המנצח: בהירות!

לפעמים נשמעים דיבורים וטענות על הלימוד וההעמקה בספרי החסידות, "למה צריך שכל? למה צריך העמקה? מספיק להאמין וזהו!", טוענים המתנגדים, "כל יהודי הרי יש לו אמונה, ובפרט יהודי שגדל והתחנך על יסודות האמונה. והרי האמונה היא הנקודה הכי חזקה ושורשית שיש לכל יהודי באופן טבעי. יש את זה ממילא. אז למה צריך להעמיק ולהבין ולהשכיל באמונה?".

בא הרה"ק מבארדיטשוב בפרשתנו ומסביר: אם אתה לא תעמיק, אם לא תכניס את האמונה בשכל - אתה עלול ח"ו להתבלבל! כדי שלא להתבלבל, כדי שלא לאבד עשתונות מול שרו של עשו - אתה חייב בהירות שכלית באמונה.

וזה לשון קדשו: **"וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו. העננין, כמו שיש ג' עולמות, עולם השופרים, ועולם הגלגלים, ועולם התחתון - כן יש באדם. הראש הוא נגד עולם השופרים, שעל ידו משיג החבורא ברוך הוא, והלב הוא נגד עולם הגלגלים... והירכים שבאדם נגד עולם התחתון, הינו שעובד את הבורא ברוך הוא על ידי האמונה, וזה מורה על הרגלים, מלשון הרגל.**

"ויהי הרמו ירגע בכף ירכו", שהעובד על ידי האמונה יובל חם ושלום לבלבל. וזהו ויזרח לו השמש, שהתחיל לעבד הבורא ברוך הוא בשכל, ולזה שעובד בשכל אינו יכול לבלבל אותו. וזהו הרמו ויאמר לא יעקב, כי יעקב מורה על עבודה התחתונה - יו"ד עקב, 'כי אם ישראל' שמורה על עבודה עליונה 'לי ראש". יהודי צריך להתחיל עם העבודה התחתונה של 'יעקב', המרמזת אל האמונה וההרגל. אבל כשמגיע שרו של עשו ומבלבל, יש לו אחיזה ברגל! יש לו אחיזה באמונה של הרגל. הנשק היחיד שעומד כנגדו זה: **לי ראש! אמונה של שכל!** (כמובן שאין הכוונה לחקירה שכלית, רק שהאמונה תהיה נקלטת בשכל. ואכמ"ל).

בהירות, בהירות, ובהירות

צריך לזכור זאת היטב, הנשק הראשי במלחמת היצר הוא שלשה דברים: בהירות, בהירות, ובהירות. כמאמר הכתוב "אני בינה - לי גבורה". כשלאדם ברור בשכלו מהי האמונה, במה הוא מאמין, במי הוא מאמין - יש לו את הקלף המנצח. הוא גיבור. להילחם תמיד צריך, אבל הוא יכול לנצח, כי הוא בטוח בעצמו. הוא יודע שהוא בדרך ה' האמיתית.

אבל אם ח"ו הוא לא ברור עם עצמו, אם הוא מתנהג הכל כפי שהרגילו אותו, אבל הוא לא יודע בבהירות למה הוא עושה כך ולמה הוא חושב כך - שרו של עשיו עלול לנצח אותו בקלות ח"ו. רואים את זה בחוש אצל אברכים חסידיים מחונכים למופת, שפתאום יוצאים החוצה, והם פשוט לא יודעים מהיכן נובעת הרוממות והקדושה וכל הגינונים שהתחנכו עליהם, הם לא למדו היטב את אמונת אחדות השי"ת בעולם (אשר מכוחה מגיעה כל הרוממות החסידית) - והם מאבדים את זה במהירות עצומה. הם ראו כמה אנשים נוהגים אחרת, ומיד נסחפים. למה? כי לא היה להם את ה"לי ראש".

ויש כאן עוד נקודה: כשאדם משאיר את אמונתו ברגלים, הוא בעצם לא מתרומם. הרגלים הן הביצועיסטיות של האדם, הן לא המוביל. הראש הוא המוביל. אם הראש נמצא בגשמיות, ומסתמכים שהרגליים כבר יובילו למקום הנכון מכח האמונה המורגלת - זה פשוט לא יעבוד. וגם אם זה יעבוד - האדם עצמו יישאר בחוץ. כי האדם עצמו זה הראש.

להיות מאמין אמיתי בהשי"ת, צריכים להשתמש עם הראש, ודווקא עם הראש, שהוא עיקר האדם. לקחת את האמונה שיש לנו בפנימיות הלב, ולחשוב עליה, להתבונן בה, להבהיר אותה. ללמוד הרבה ספרי חסידות, הנותנים ומעניקים את האמונה בהשי"ת, ולדבר הרבה אמונה, להתבונן הרבה באמונה. שהשכל כולו יהיה ברור ובהיר ומאיר באמונתו יתברך.

המדור מוקדש ע"י ידידנו הרה"ח ר' בנימין יוסף גרינפעלד שליט"א עמוד התווך לרגל הולדת הבת למז"ט בזכות הבעש"ט הק' ירווה ממנה רוב נחת

פטרון הגליון
מוקדש על ידי ידידנו החשוב
הרה"ח ר' **חיים מאיר הירש** שליט"א
לרגל השמחה במעונו בנישואי בנו למז"ט
החתונה בע"ה ביום ראשון באולם 'פארהאנד' בית שמש

דוח אפנו

נקודה מתוך דא"ח כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

הכח להילחם כשנשאר האדם לבדו והסטרא אחרא גובר עליו - להאיר בקרבו האמונה שאין עוד מלבדו

יעקב אבינו נאבק עם שרו של עשיו, ולא יכול לו עד שנגע בכף ירכו. ובאיזה כח נאבק עמו יעקב, על זה מסמיך במדרש (בראשית רבה עז, א) את הפסוק 'ונשגב ה' לבדו', לבדו ביום ההוא' (ישעיה ב, יא), מה הקב"ה כתוב בו 'ונשגב ה' לבדו', אף יעקב 'ויותר יעקב לבדו'.

המדרש מורה לנו בכך כי כוחו של יעקב אבינו כשנשאר לבדו בלי שום כח, שניטל ממנו זכות אבות והכוחות, ונשאר לבדו להילחם עם שרו של עשיו, הוא שהתחזק עצמו בכח האמונה, שאין שום כח מבלעדי השי"ת, ואין עוד מלבדו. גילוי זה הוא אשר יתגלה לעתיד לבא, 'ונשגב ה' לבדו ביום ההוא'.

ויסוד האמונה ביאר המגיד הקדוש ממעזריטש זי"ע (מגיד דבריו ליעקב קפ"ד ועוד) על הכתוב 'שמש ומגן ה' אלוקים' (תהלים פד, יב), דכמו שהשמש יש לה נרתיק ומגן המכסה אותה, והוא מאיר על ידי המגן, כמו כן שם 'הוי"ה' שהוא אור ה' בגילויו האין סוף, מאיר על ידי שם 'אלוקים' המכסה ומגביל האור, ע"כ.

והביאור הוא, כי כמו שמטרת המגן על השמש הוא כדי שיוכלו להשתמש לאורו, כן הוא בשם הוי"ה. כי 'הוי"ה' הוא האור אלוקי שהשי"ת מאיר לארץ ולדרים עליה להחיות את העולם, אבל מכיון שהוא גילוי אין סופי של אור ה', ואי אפשר להאיר בזה העולם אור אלוקי בלתי לבושים וצמצומים, לכן הלבישו השי"ת בשם 'אלוקים' גימטריא הטבע, שהוא מכסה ומגביל את האור.

נמצא כי מה שאנו רואים עולם הטבע, ונדמה לנו שמתנהג מאיליו, ויש לו טבע בפני עצמו, והו רק מפני ההעלם והצמצום על האור אלוקי. אבל באמת הכל הוא מהשי"ת, ואין שום מציאות חוץ ממציאות הבורא ית"ש.

וכשתאיר בנו האמונה הזאת נוכל לו להיצר והסטרא אחרא הרוצים להפיל אותנו לחיבור להנאות עולם הזה, היפך חיבור עם קל חי.

מקור: רעוא דרעוין תשע"ח; הדעה והדיבור שס"ו

הזמנה אישית

בשבח והודיה להשי"ת על כל הטוב והחסד אשר גמלנו
הנני להזמין את כל ידידי ומכירי, לשמחת החתונה של בני שתחי'

החתן **ישראל משה** נ"י עכ"ג הכלה **הענטשא לאה** תחי'

שיתקיים א"ה **יום רביעי וישב** כ"ב כסלו תשפ"ז
באולם "**כינוד דוד**" רח' האומן 2 **בית שמש**

השתתפותכם תסב לנו עונג רב
מרדכי יואל שווארץ

לפרסום בגליון שמחתכם ב"מ, חתונה, לע"נ התקשר: 05041-31519

פסוקי דזמרה (ב)

למה פסוקי דזמרה לוקח זמן? וכיצד חווים את הפסוקים?

משפיע: שלום וברכה אברהם יצחק.

אברהם יצחק: שלום א גוט יאר. אני מוכרח לומר למשפיע שהשיחה של שבוע שעבר היתה נפלאה עד למאוד, כל ה'פסוקי דזמרה' שלי השתנה לגמרי... זה קיבל ממש צורה חדשה! לראשונה קלטתי את המטרה והעניין של אמירת הפסוקים האלו, וממילא קיבלתי הרבה יותר חשק להשקיע בהם.

משפיע: בעצם כבר ידעת שהפסוקי דזמרה הם הכנה לשמונה עשרה...

אברהם יצחק: נכון, ידעתי את זה באופן כללי, אבל אף פעם לא התבוננתי בזה כמו שצריך, וממילא לא חשבתי על זה בעת התפלה. עתה כאשר דיברנו והבהרנו את הנקודה הזאת, התחילו מחשבותי והרגשותי ממילא להתעורר ולהתמקד בתיבות הקדושות שאנו אומרים, וממילא כבר היה השמונה עשרה גם הוא באופן מרומם הרבה יותר. בקיצור, התפלה כולה קיבלה רוממות והתעלות.

משפיע: אני מאוד נהנה לשמוע. ברוך השם שהדברים שדיברנו הביאו תועלת אמיתית בעבודת השם.

חצי שעה פסוקי דזמרה

אברהם יצחק: כאשר סיפרתי לאבי מורי שליט"א את הדברים שדיברנו, ציין והראה לי את דברי ה'שולחן ערוך הרב' בסימן נג, שאומר שם בפשיטות שהזמן שלוקח לומר פסוקי דזמרה הוא חצי שעה - הוא אמר לי שרבינו זי"ע וכן יבלחט"א גם רבינו שליט"א הרבו לצטט את דברי ה'שלחן ערוך הרב' הזה - וזה אומר שזה דבר שלוקח זמן...

משפיע: נכון מאוד, זה באמת דבר מעניין, כי הבעל התניא לא אומר שם איזה כלל או הוראה בעניין האריכות של פסוקי דזמרה, הוא בכלל מדבר שם על הלכה מסוימת של הפסק באמצע פסוקי דזמרה, הוא מדבר על ההלכה שמותר להפסיק שיעור זמן שלוקח להגיד את כל הפסוקי דזמרה, ושם בדרך אגב אומר בעל התניא בפשיטות שזה לוקח חצי שעה... והמדובר שם הוא על הזמן שלוקח להגיד מ'ברוך שאמר' עד 'ישתבח'...

אברהם יצחק: זה באמת מעניין, כי אין כמעט מנינים של שחרית שמברוך שאמר עד ישתבח לוקח חצי שעה...

משפיע: נכון, זה דבר שצריך אכן חיזוק גדול, אבל אני לא רוצה להתמקד כרגע על זה, אנחנו לא מתכוונים עכשיו שתעמוד ותסתכל על השעון... אני רק רוצה שנבין מתוך דבר הלכה זו את כל המבט על פסוקי דזמרה, הוא הרי אומר בפשיטות שזה לוקח חצי שעה, והרי כל אחד יודע שלהגיד את המילים בלבד לא לוקח כל כך הרבה זמן, ואפילו אם נחשוב ונכוין את פירוש כל המילות - גם זה לא יקח חצי שעה! אלא מאי? מה לוקח כל כך הרבה זמן? פשוט אם כן מתוך הדברים של'פסוקי דזמרה' צריך לב! לא מספיק רק להגיד את המילים, צריך להכניס את עצמינו בתוך תוכן של הפסוקים! צריכים להתפעל ולהתרגש מגדלות הבורא ורוממותו! הפסוקים האלו צריכים לרומם אותנו ולהחדיר בנו את ההכרה במציאותו ואחדותו של הקב"ה והשגחתו על כל פרט ופרט בבריאה! פשוט אם כן שדברים אלו לוקחים זמן...

בריותיך אנחנו

אברהם יצחק: בעצם נראה לי שזה מה שכתוב ברמב"ן בסוף פרשת בא, שהתכלית של בתי כנסיות היא לבוא לבית הכנסת ולהכיר ברוממות הא"ל...

משפיע: נכון, זה ממש מה שכתוב שם, הבה נראה את לשונו הקדוש: **"וכוונת כל המצות שנאמין באלקינו ונודה אליו שהוא בראנו, והיא כוונת היצירה, שאין לנו טעם אחר ביצירה הראשונה, ואין א-ל עליון חפץ בתחתונים מלבד שידע האדם ויודה לאלקיו שבראו"**, הרמב"ן אומר שהתכלית היחידה של הבריאה היא, שיבואו בני אדם ויודו ויכירו שהקב"ה בראם, וממילא הוא מסביר שזה המשמעות של כניסת האדם לבית הכנסת להתפלל - כמו שממשיך ואומר: **"וכוונת רוממות הקול בתפלות וכוונת בתי הכנסיות וזכות תפלת הרבים, זהו שיהיה לבני אדם מקום יתקבצו ויודו לא-ל שבראם והמציאם ויפרסמו זה ויאמרו לפניו בריותיך אנחנו"** עכ"ל, זאת אומרת שפסוקי דזמרה הם חלק מרכזי ועיקרי בתפלה, זה בעצם יסוד עיקרי בתפלה - להודות ולפרסם שאנו שייכים להקב"ה! וזה נעשה כמובן רק כאשר האדם משים לב למה שאומר, ומכניס את עצמו ולבו ורצונו בתוכן המילים שמוציא מפיו בעת התפלה.

אברהם יצחק: עכשיו אני חושב שאם כן צריכים להבין למה אומרים שה'פסוקי דזמרה' הם רק הכנה לשמונה עשרה? הרי לפי מה שמדברים עכשיו יוצא שזה ממש העיקר של התפלה...

משפיע: שאלת שאלה יפה. ותמצית התשובה היא שלאמיתו של דבר עיקר ההכרה וההכרזה ש'בריותך אנחנו' מתקיימת דווקא בשמונה עשרה! שם אנו מגיעים לתכלית המטרה שלנו בתפלה להתבטל להשי"ת ולהודות בפה מלא שהוא בראנו וכל מה שיש לנו - ממנו הוא. ההכרה הזאת נעשית בשלימות דווקא כאשר אנו עומדים לפני ולפנים וכורעים ומשתחוים לפני המלך בביטול גמור. אלא שבכדי להגיע להכרה הזאת בשמונה עשרה אנו צריכים לעבור את התהליך הזה של פסוקי דזמרה שאז אנו עדיין עומדים 'בחוץ' ואנו מכינים את עצמינו להכנס לפני ולפנים, וההכנה הזאת היא אמירת הפסוקים האלו מתוך התלהבות ורצון פנימי ובשימת לב ומחשבה על מה שאנו אומרים, וכך אנו מכינים את עצמינו לבוא לפני המלך כדת.

אברהם יצחק: את נקודת התשובה נראה לי שהבנתי, עיקר זמן ההכרה ברוממותו שאומר הרמב"ן מתקיים בשמונה עשרה, וחלקי התפלה הקודמים לו הם הכנה אליו. אלא שההגדרות הללו של 'עומד בחוץ' ו'עומד לפני ולפנים' עדיין לא ברורים לי...

משפיע: נכון, לא הסברתי זאת מספיק, אבל בעצם לא זה העניין שלנו עכשיו, עתה אנו עסוקים לברר ולבאר מה ואיך היא הצורה של אמירת פסוקי דזמרה, ומה המשמעות הפנימית שלהם. בהזדמנות אחרת נבאר בעזה"י את המשמעות הפנימית של העליה מדרגה לדרגה הנעשית במשך כל התפלה עד שמגיעים לשמונה עשרה שזה נקרא היכל המלך עצמו כביכול.

הנוגע לענייננו הוא, שבפסוקי דזמרה אנו מבטאים ומדברים מגדלותו יתברך, ועל ידי זה אנו צריכים להגיע להכרה ברורה במציאותו ואחדותו יתברך והשגחתו בכל פרט ופרט, ולהתפעלות מנוראותיו ונפלאותיו אשר עשה ועושה בכל רגע, וגם איך כל צבאות העליונים והתחתונים משבחים ומפארים אותו בכל מיני שבח ושירה, וכל זה צריך להביא אותנו להתעורר ליראה ולאהבה אותו, ולהביע ולבטא את השתוקקות הנשמה שלנו אליו יתברך, ולהכיר ולהחדיר בקרבינו הכרת הטובה והודאה על כל החסדים והטובות שעושה עמנו בכל רגע ורגע, וכל זה יגרום לנו לבטל יישותינו ועצמיותינו ולזכך אותנו מכל המדות הרעות שבקרבינו.

אברהם יצחק: מורא'דיג! מבהיל על הרעיון כמה דברים מונחים וטמונים בפסוקי דזמרה! השאלה היא רק איך באמת כל זה נכנס בתוך הפרקים של פסוקי דזמרה? איפה זה מרומז שם?

משפיע: קח סידור ותעבור פרק אחר פרק, ותתבונן בכל פסוק ופרק אפילו רק את פירוש המילות ותמצא כל זה בהרחבה גדולה ממש. כי ראשית כל צריכים לדעת את הפירוש הפשוט של המילות, ולאחר שהבנת את הפירוש הפשוט, תנסה לצייר את עצמך את הדברים, נסה נא לדמיין את זה בציור חי ומציאותי, וכך יתרחב לבך ויאיר מוחך בכל מילה ותיבה שתאמר, ולבך יתמלא על גדותיו ברגשי תודה שבח ושירה לקל בורא כל אלה, וימלא רגשי השתוקקות להתחבר ולהתקרב למלך הגדול הגבור והנורא.

אברהם יצחק: נראה לי שבצורה כזאת פסוקי דזמרה יקח הרבה יותר מחצי שעה...

משפיע: אדרבא, מי מפריע לך? הרי זה גמרא מפורשת (ברכות כא:) הלוואי שיתפלל אדם כל היום...

אברהם יצחק: אבל לא נראה שאני באמת מסוגל לזה... צריך לזה הרבה סבלנות ורוגע.

משפיע: קודם כל אתה לא חייב לעשות הכל בפעם אחת. אתה יכול להתחיל עם שנים ושלשה קטעים, תחילה תתמקד בקטעים האלו, זה יביא לך את עיקרי ההתבוננות, ובהמשך הזמן תוכל להתרחב ולהמשיך לעוד ועוד קטעים. שנית, כאשר אנו מדברים על התבוננות ושימת לב על כל מילה בתפלה, אין הכוונה בשעת התפלה דווקא, את הלימוד הזה אתה יכול לעשות לפני התפלה או בשאר שעות היום, להתבונן ולעיין בשבחי הבורא שאנו עומדים לומר בתפלה, וממילא תגיע לתפלה מתוך ההתעוררות הרצויה.

לחוות את הפסוקים

אברהם יצחק: אם יכולים לחשוב הכל לפני התפלה, למה אם כן צריכה התפלה לקחת כל כך הרבה זמן? למה צריכים להאריך בתפלה אם יכולים לחשוב הכל כבר לפני התפלה?

משפיע: האריכות והמתינות וההתלהבות בתפלה אינם נובעים מזה שלוקח לנו הרבה זמן לחשוב את הפירוש של המילים! האריכות וההתלהבות בתפלה נובעים מכך שאנו חיים וחווים את המילים שאנו אומרים! תאר לעצמך שאחד ישורר ניגון עמוק ויפה עד למאוד במרוצה ובחטף ויסביר לך שבעצם הוא כבר יודע את הפירוש של כל המילים של השיר ולכן הוא משורר את זה במהירות ובמרוצה... כל אחד יבין שהאדם הזה בכלל לא הבין את המטרה והמשמעות של הניגון והשיר... כל אחד מבין שניגון אמיתי מעורר את הלב ומחבר אותו לדברים פנימיים ומוציא מקרבו רגשות עמוקים וחזקים. זה משל ודוגמא לצורה שבה אנו מתפללים, התפלה היא לא זמן שבה לומדים ומעיינים במה שאומרים - את זה צריך לעשות לפני או אחר התפלה - בשעת התפלה אנו צריכים לחיות ולחוות את המילים הקדושות! אנו צריכים להכנס אל ההרגש והמשמעות שיש במילים אלו, ועל ידי זה לעורר ולחבר את לבבנו וכל מציאותינו אל גדלותו ורוממותו יתברך.

קח למשל דוגמא של אדם האומר 'יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו', הוא מביע בדבריו השתוקקות לשלימות הנפלאה ומרהיבה שבה כל הבריאה כולה תכיר ותזעק ותגלה את כבוד מלכותו יתברך, הוא מגלה דעת כבר עכשיו שזה התוכן והמציאות האמיתית של הבריאה, אלא שעתה היא עדיין לא התגלתה ולא הגיעה אל מצבה השלם והאמיתי, וכאשר הוא אומר את הפסוק הזה, לבו כבר מרגיש וטועם את השמחה והרגשת השלימות שתהיה בעת הנפלאה הזאת. כך הוא בכל פסוק ובכל פרק, כאשר האדם כבר יודע את הפירוש הפשוט של המילים, ובעת התפלה הוא אומרם במתינות בחיות ובהתלהבות, הוא נשאב ונכנס וחי את הפסוקים האלו, וזה מכין ומכשיר אותו לעמוד לפני המלך ולהתבטל אליו כראוי.

אברהם יצחק: פלאי פלאות. אני מתחיל לקלוט מה יכול להיות מונח רק בפסוק אחד... השאלה היא איך אני מצליח לפתח ולהרחיב את המחשבה וההרגשה בעוד פסוקים של פסוקי דזמרה...

משפיע: את עיקר העבודה נראה לי שאתה צריך לעשות לבד. כל אחד צריך לעשות זאת לפי תכונת נפשו ומהלך מחשבתו. העיקר היא לחיות ולחוות ולהרגיש את הנאמר בכל פסוק ופסוק, להתלהב מזה, להתרגש מזה, ולהתרכז במה שאנו אומרים. אבל אולי בכל זאת בשיחה הבאה ננסה ונראה אם נוכל להרחיב ולהתבונן בעוד פרטים וענינים הכלולים בחלק הנפלא של פסוקי דזמרה.

אברהם יצחק: בכל אופן יישר כח גדול על עד עתה, ואקוה שנוכל להמשיך עוד ועוד בעזרתו יתברך שמו.

ברכת מזל טוב
שלוחה בה לידידנו החשוב
הרה"ח ר' אליעזר מרדכי דוד שליט"א, עירלוי
מחשובי המכובדים שוכה להתעטר בזאר
• תומך חיים •
לזרע הכר מצוה לבנו צבי נ"י למזל טוב
מכוח מרן הבעש"ט חק' ולתלמידיו ז"ע יזכה למנוי רוב נתת דקדושה

ברכת מזל טוב
שלוחה בה לידידנו החשוב
הרה"ח ר' אליעזר שאמעט שליט"א
מחשובי המכובדים שוכה להתעטר בזאר
• עמוד התורה •
לזרע נישואי בנו למזל טוב
מכוח מרן הבעש"ט חק' ולתלמידיו ז"ע יזכה למנוי בישראל
שיתקיים ביום שני באולם 'הכרמים'

ברכת מזל טוב
שלוחה בה לידידנו החשוב
הרה"ח ר' חיים שווארץ שליט"א
מחשובי המכובדים שוכה להתעטר בזאר
• מחיה נפשות •
לזרע נישואי בנו למזל טוב
מכוח מרן הבעש"ט חק' ולתלמידיו ז"ע יזכה למנוי בישראל
שיתקיים ביום שלישי באולם 'אסטרייכר'

ברכת מזל טוב
שלוחה בה לידידנו החשוב
הרה"ח ר' אשר אנשיל פיש שליט"א
מחשובי המכובדים שוכה להתעטר בזאר
• מחיה נפשות •
לזרע הולדת בנו למזל טוב
מכוח מרן הבעש"ט חק' ולתלמידיו ז"ע יזכה למנוי רוב נתת דקדושה

500 גלינות
נדבת ידידנו החשוב
הרה"ח ר' יוסף יצחק האונפעלד שליט"א אמונת ישראל
לברכה והצלחה בכל הענינים
מכוח מרן הבעש"ט חק' ולתלמידיו ז"ע יזכה לשכה והגדלה בכל הענינים

ברכת מזל טוב
שלוחה בה לידידנו החשוב
הרה"ח ר' שלמה וויזל שליט"א
דזיקוב (וויכע), מחשובי מפקדי הע"ה "יחידה" במטרות
לזרע הולדת בתו למזל טוב
מכוח מרן הבעש"ט חק' ולתלמידיו ז"ע יזכה לחיות מכמנו
רוב נתת דקדושה

ברכת מזל טוב
שלוחה בה לידידנו החשוב
הרה"ח ר' אהרן פישמאן שליט"א
מחשובי המכובדים
לזרע הולדת בנו למזל טוב
מכוח מרן הבעש"ט חק' ולתלמידיו ז"ע יזכה לחיות מכמנו
רוב נתת דקדושה

ברכת מזל טוב
שלוחה בה לידידנו החשוב הרה"ח
ר' מאיר בראי סטארייק שליט"א
מחשובי המכובדים
לזרע נישואי בתו למזל טוב
מכוח מרן הבעש"ט חק' ולתלמידיו ז"ע יזכה למנוי בת
נאמן בישראל

ברכת מזל טוב
שלוחה בה לידידנו החשוב הרה"ח
ר' יוסף קדיש איינער שליט"א
מחשובי המכובדים
לזרע הולדת בתו למזל טוב
מכוח מרן הבעש"ט חק' ולתלמידיו ז"ע יזכה לחיות מכמנו
רוב נתת דקדושה

ברכת מזל טוב
שלוחה בה לידידנו החשוב
הרה"ח ר' משה בצלאל בלום שליט"א
מחשובי המכובדים
לזרע נישואי בנו למזל טוב
מכוח מרן הבעש"ט חק' ולתלמידיו ז"ע יזכה למנוי רוב נתת דקדושה
בית נאמן בישראל

נדבת ידידנו החשוב
הרה"ח ר' יואל בר"ד סאמעט שליט"א
לזרע הולדת בתו למזל טוב
מכוח מרן הבעש"ט חק' ולתלמידיו ז"ע יזכה לחיות מכמנו
רוב נתת דקדושה

נדבת ידידנו החשוב
הרה"ח ר' מרדכי שלום שטיינבערגער שליט"א
לזרע הולדת בתו למזל טוב
מכוח מרן הבעש"ט חק' ולתלמידיו ז"ע יזכה לחיות מכמנו
רוב נתת דקדושה

עשאוה כמנורה

למה דווקא למצוות הדלקת נרות המנורה יש המשכיות בכל הדורות, יותר משאר העבודות? למה דווקא נר המערבי הוא עדות לישראל יותר משאר הניסים שבבית המקדש? מה השייכות המיוחדת בין נס המנורה למלחמה ביוונים?

א

מעין הדלקת המנורה

מצוות נר חנוכה הוא מצווה חביבה מאוד, ומכלל חביבותה שהוא מעין ומכלל העבודות שבבית המקדש, וכמו שידועים דברי הרמב"ן על מה שאמרו חז"ל (מדרש רבה, בהעלותך פרשה טו ו) שכשראה אהרן שהיה נשיא שבט לוי שלא הקריב עם שאר י"ב הנשיאים בחנוכת המזבח, 'היה אומר אוי לי שמא בשבילי אין הקב"ה מקבל שבטו של לוי, אמר לו הקב"ה למשה לך אמור לאהרן, אל תתייירא, לגדולה מזאת אתה מוכן, הקרבנות כל זמן שבית המקדש קיים הן נוהגין, אבל הנרות לעולם, אל מול פני המנורה'. וכתב על זה הרמב"ן: והנה דבר ידוע שכשאין בית המקדש קיים והקרבנות בטלים מפני חורבנו אף הנרות בטלות, אבל לא רמזו אלא לנרות של חנוכת חשמונאי שהיא נוהגת אף לאחר חרבן בגלותנו.

ומדברי הרמב"ן יש ללמוד שמצוות הדלקת נרות חנוכה, אינה רק זכר והיכר לנס שהיה בימים ההם, אלא הוא חלק וסניף ממצוות הדלקת המנורה בבית המקדש, דהיינו שכשקבעו חז"ל להדליק נר חנוכה לא היה זה רק לעשות זכר לנס, אלא שקבעו להדליק מעין המנורה שבבית המקדש בשמונה ימים אלו, ועל ידי זה ייזכר הנס. ומעתה מעין המצוה שהיה בהדלקת נרות בית המקדש, מעין זה מתקיים בכל הדורות בהדלקת הנרות בשמונה ימי החנוכה על פתחי כל בתי בני ישראל, ועד שמשום כך נאמר בתוה"ק על הדלקת המנורה 'להעלות נר תמיד', כי מצוות הדלקת המנורה נוהג לעולם - גם לאחר חרבן בית המקדש - בזה שמדליקים גם בזמן הזה נרות חנוכה.

וכמו שמצינו כמה מצוות שהם 'זכר למקדש', כגון נטילת לולב כל שבעה, וספירת העומר, ו'זכר למקדש' פירשו המפרשים 'מעין המקדש' ('זכרו' יתפרש 'מעין'), כלומר שתיקנו חז"ל לקיים גם בזמה"ז - שאין ביהמ"ק - מעין המצוה שקיימנו בזמן המקדש, וכמו כן מצוות הדלקת נרות חנוכה הוא שנצטווינו להדליק נרות - בזמה"ז - מעין הדלקת המנורה בבית המקדש.

אלא שכאן הוא חידוש נפלא מאוד, כי שאר המצוות שתקנו זכר למקדש אינם מעין עבודות שבמקדש, רק מעין מצוות שנהגו בביהמ"ק, וכגון נטילת לולב כל שבעה או ספירת העומר או מרור, אבל מצוות הדלקת נרות חנוכה הוא מעין מצוות הדלקת נרות המנורה שהוא מהעבודות של בית המקדש, והיינו שגם בזמן הזה בהדלקת נרות חנוכה עדיין יש לנו מעין עבודת בית המקדש.

ובזה יאירו היטיב דברי הר"ן (על הרי"ף שבת כא:) שלכן 'אסור להשתמש לאורה' - כל תשמישין, ואפילו תשמיש מצוה, (אע"פ שאין בה משום בזיון מצוה, אלא) דכיון שעל ידי נס שנעשה במנורה תקנוה, **עשאוה כמנורה** שאין משתמשין בה כלל, ע"כ, והיינו שגם להלכה יש לנרות חנוכה הלכות כמנורת המקדש, ולא רק כשאר מצוות.

ב

להעלות נר תמיד

והנה בכל הניסים מצינו שקבעו לעשות זכר לנס, משום "זכר עשה לנפלאותיו", אבל צריך ביאור מה ראו לקבוע משום כך לעשות סניף למצוה ועבודה, ולהוסיף ולקיים מצוות הדלקת המנורה בכל הדורות, יותר ממה שציוותה תורה?

ובפשטות יש לומר, שמן התורה למדו חז"ל שיש לעשות סניף למצוות המנורה שיהא אופן איך לקיימו בכל הדורות, שהרי אמרה תורה "להעלות נר תמיד", ומזה נלמד שהנרות נוהגים לעולם, וידוע שהיה מקובל אצל חכמינו (גם בזמן שבית המקדש היה קיים) שבוא יבוא זמן שמחמת העוונות יחרב בית המקדש, ובני ישראל יגלו מארצם, ולא יהא האופן להדליק המנורה בבית המקדש, וא"כ איך יתקיים בדורות ההם מה שאמרה תורה "להעלות נר תמיד", ומזה השכילו לתקן ולקבוע את מצוות הדלקת נר חנוכה כסניף להדלקת המנורה, שבזה נזכה שיאירו תמיד בכל הדורות אור נרות המנורה, ואפילו בתוקף גלותנו.

אמנם עדיין צריך להבין למה דווקא בנס חנוכה אז נקבע ההמשכיות והתמידיות למצוות הדלקת המנורה, ודווקא אז נתקיים בפועל המציאות של "להעלות נר תמיד"? ובפשטות הטעם כי אז זכו לנס במנורה, אמנם הא גופא השאלה, למה דווקא בימים ההם זכו לנס מיוחד בנרות המנורה, ומשמע מזה שיש שייכות מיוחדת למלחמת החשמונאים ביוונים למצוות הדלקת המנורה, ויש להבין מה השייכות?

ג

אור ספירת המלכות

ובכלל צריך ביאור מה נשתנה מצוות הדלקת הנרות המנורה משאר עבודת המקדש, שכולם אינם נוהגים רק בזמן שבית המקדש קים, ורק מצוות הדלקת המנורה היא הנוהגת לעולם?

והנה מצינו לחז"ל שאמרו לגבי הדלקת המנורה (שבת כב.) 'וכי לאורה הוא צריך, והלא כל ארבעים שנה שהלכו בני ישראל במדבר לא הלכו אלא לאורו?! אלא עדות היא לבאי עולם שהשכינה שורה בישראל, מאי עדות? אמר רב זו נר מערבי, שנותן בה שמן כמדת חברותיה וממנה היה מדליק ובה היה מסיים'.

ומבואר מדבריהם ז"ל שהתכלית בנרות המנורה היה, שעל ידי הנס שהיה בנר המערבי היה עדות לישראל שהשכינה שורה בתוכם, אמנם דבר זה צריך ביאור הרבה, וכי רק זהו העדות היחידי שהשכינה שורה בישראל, והרי עשרה ניסים נעשו בבית המקדש, וכל אחד מהם היה ראוי להיות עדות שהשכינה שורה בישראל?! וכי זה שכשהורידו לחם הפנים מהשלחן היה חם כיום הלקחו לא היה עדות?! ובפרט יוקשה שהרי נס זה לא היה נס תדירי, שהרי אמרו (יומא לט.) 'ארבעים שנה ששימש שמעון הצדיק היה נר מערבי דולק, מכאן ואילך פעמים דולק פעמים כבה', וא"כ למה היה העדות דבר שלא נהג בתמידות אלא פעמים דולק בנס ופעמים כבה?

אמנם הביאור בכל זה כי הנה כל הגילויים שבעולם הכל באים בהשתלשלות מהספירות העליונות, ועיקר מקום השתלשלות הספירות והאורות העליונים הוא בבית המקדש, וכמו שאמרו חז"ל (בבא בתרא ד.) שבית המקדש הוא אורו של עולם, כי שם הוא המקום דנשקי שמיא וארעא, שהארץ התחתונה מתחברת עם השמים העליונים, ושם מאירים כל המאורות העליונים הם הספירות הקדושים, ומשם האורה יוצאה על כל העולם כולו, ולכן כל הניסים וכל ההשפעות הנשפעים מלמעלה הכל נשפע אלינו דרך בית המקדש.

ואיתא בספה"ק שכל העזרות וההיכלות והכלים שבבית המקדש כולם רומזים על ספירות העליונות, כי כמראה אשר הראה ה' את משה למעלה - בעולמות העליונים, כן ציווה לעשות למטה - בבית המקדש התחתון, וכל אחד ואחד מהעזרות וההיכלות והכלים מכוונים כנגד הספירה המיוחדת שממנה השתלשלה, ועל ידיהם אור הספירה העליונה מאירה לעולם.

והנה המנורה רומזת לספירת המלכות, שהיא המידה השביעית, ולכן היו בה 'שבעה קני המנורה', והנה שונה היא ספירת המלכות משאר הספירות, שכל הספירות מכונים 'אמת', כי כאשר הם משתלשלים ומתגלים למטה, הם באים באופן של גילוי, עד שעל ידם ניכר אמיתות גילוי אלוקותו יתברך, אבל ספירת המלכות מכונה 'אמונה', כי היא סוד השכינה הק' היורדת לשכון בתחתונים ולהאיר להם בתוך מחשכי העולם, ולכן עליה נאמר 'ואמונתך בלילות', שגם כאשר נמצאים בחושך הלילה, ואין אור האלוקי בהיר וברור לפנינו כאור יום, מ"מ באמונה נאמין ונתחזק, ונחיה עם אמיתות יחודו ואחדותו גם במצבי החושך וההסתר.

ומבחינה זו היו אור נרות המנורה שלא היו אור גשמי, אבל גם כן לא היו מבחי' אור הספי' העליונות המאירים את אור האלוקי באופן בהיר וברור כאור יום, אלא האירו מאור ספי' המלכות אור האמונה, המאירה את חשכת הלילה, ולכן מצוותה שתדלוק כל הלילה, ולא עוד אלא שמידתה כללי טבת הארוכים שהם הלילות החשוכים ביותר, ומכוחה מתחזקים ישראל באמונתם בתוך תוקף חשכת לילה כאשר המוחין מסתלקין ונמצאין בשינה ותרדמה.

ולכן דווקא על המנורה אמרו שהיא 'עדות לבאי עולם שהשכינה שורה בישראל', ולא על שאר הניסים שהיו בבית המקדש, כי 'עדות' שייך הוא דווקא על דבר הנסתר מהאדם, אשר זהו ענין המנורה הבאה להאיר לנו אור אלוקותו גם כאשר אנו בהסתר, והעולם חשך בעדנו, וזה מה שנקטו בלשונם 'לבאי עולם' שהוא מלשון העלם והסתר, כי נרות המנורה מאירים איך שגם בתוך כל ההעלמות וההסתרות, מ"מ שכינה הקדושה בתוכנו, ואור אלוקותו שוכן ושורה בתוך לבבות בני ישראל.

ד

נקודה אחת של אור

ואמרו שם 'מאי עדות, אמר רב זו נר מערבי' - היא סוד השכינה שבמערב, והיא היתה דולקת תמיד, ואע"פ שיש זמני גדלות וזמני קטנות מ"מ היא נר תמיד ולא כבה לעולם, כי גם בזמני קטנות; אור האמונה דולק בתוכנו; וה' אתנו.

ומה שרק 'נר מערבי' היא הנר תמיד הדולק בכל המצבים ובכל הזמנים, ולא כל שבעת הנרות, אשר כולם נרות המנורה דא מלכותא קדישא, הטעם בזה כי הנה לעומת הספירות העליונות שכשמאירים, הרי הם מאירים ומגלים את אור אלוקותו בשלמות, עד שכל קומתנו מאירה באור ה', הרי לעומת זה ספי' המלכות שהוא אור האמונה, היא נקודה קטנה, כי היא בסוד הירח שעליה גזר הקב"ה 'לכו ומעטי עצמך', ולכן אינה מאירה בכל קומתה, ונשאר בה רק נר תמיד אחד, נקודה אחת של אור, אמנם נקודה זו יקרה מאוד, כי דווקא בה נמצא הכח להתחזק בשעת משבר ובשעת קטנות, ועד ש'ממנה היה מדליק ובה היה מסיים', שבה נמצא הכח לכל אחד מישראל להתחזק ולהתחדש ולהדליק את כל שבעת הנרות שהם כללות כל מידותיו וכל קומתו.

ומעתה יתבארו היטיב דברי חז"ל שנרות המנורה נשתנו משאר הקרבנות הנוהגים רק בזמן המקדש, כי הם מאור האמת דא ספירות העליונות המאירים ומתגלים דווקא בזמני אורה וגילוי, בזמן שבית המקדש היה קיים, שאז האיר כבוד ה' בכל העולם בהתגלות, אבל לעומת זה 'הנרות נוהגים לעולם', כי הם מאור האמונה המאירה תמיד בכל עת, וגם בתוקף החושך לא ינוח ולא ישקוט, ובהכרח שיש להם מציאות גם ובעיקר בזמן הגלות.

ולכן כאשר גברו היוונים והחשיכו המאורות העליונים, אזי הכח של המנורה, שהוא אור ספירת המלכות המאירה בחושך, היא שעמדה להם לגבור על חשכת יון. וזהו סוד מציאת פך שמן טהור החתום בחותמו של כהן גדול, כי גם כאשר גברו היוונים וטמאו את מקדש הקודש, וכיבו רח"ל את כל המאורות העליונים שהאירו מלמעלה בבית המקדש, מ"מ על הארת המנורה לא יוכלו לגבור, ונשאר נקודה של אור בו נלך לבטח גם בתוך החושך.

וזה מה שאמרו ש'לא היה בה להדליק אלא יום אחד בלבד', כי היא בסוד 'לכו ומעטי עצמך', וכבחינת נר המערבי שהיה רק נר אחד, אלא שכמו בנר המערבי 'ממנה היה מדליק ובה היה מסיים' שהיה נמצא בה הכח להתחזק ולהדליק כל שבעת הנרות, ולהאיר כל לבושי העולם המושרשים בה, כן בפח שמן הטהור היה נמצא הכח להדליק ולהאיר הימנה את כל שמונת הימים. וכנר המערבי כן נר חנוכה הוא עדות לבאי עולם - בתוך כל ההעלמות וההסתרות, ברשות הרבים - טורי דפרודא, למטה מעשרה, בתוך תוקף חושך הגלות, שגם במקומות ומצבים אלו מ"מ השכינה שורה בישראל.

ה

עיקר גילוי אור המנורה - בימי החשמונאים

והנה תיכף בהקמת המשכן כאשר ציווי הש"י את אהרן להעלות נרות המנורה, רמז לו על נס המנורה בימי החשמונאים, ומצוות הדלקת נר חנוכה שיתוקן בעקבותיה, כי דווקא בימים ההם יצא אל הפועל והאירו באור יקרות נרות המנורה, כי בכל זמני הגילוי כאשר משתלשלים ומאירים אור האמת של הספירות העליונות, הרי אור המנורה הוא בבחי' 'שרגא בטיהרא מאי מהני' (- נר בצהרים מה מועיל), וזה מה שרמזו חז"ל 'וכי לאורה הוא צריך?', ורק מעת שהיוונים התחילו להחשיך נפשות ישראל שמאז התחיל ניצוני הגלות המר והארוך, אז מנורת המאור היא אשר עומדת לנו והיא המאירה לנו אור האמונה בתוך הגלות. ובעצם בציווי על נרות המנורה בזמן הקמת המשכן, היה נמצא בשורה על נצחיות השראת השכינה בתוך בני ישראל, שלא רק בזמן הגילוי אלא גם בתוך החושך וההסתר ובזמן הגלות הש"ת שוכן בתוכינו, ולכן היא העדות לבאי עולם שהשכינה שורה בישראל בתמידות.

ומאחר שכל ישועתם והתחזקותם במחשכי יון היה בכח הפצעת אור המנורה, שהיא אור השכינה הקדושה, לכן אז זכו לנס מיוחד במנורה, ולא רק נר המערבי האירה בנס, אלא כל כולה האירה שמונת ימים באור ניסי, ואז זכו שאור המנורה יאיר לנצח בכל בתי ישראל בכל הדורות, בהדלקת נרות חנוכה המאירים, והמזריחים בנו הארת שכינתו יתברך השוכנת תמיד בינותינו, אל יעזבנו ואל ישכנו.

מתוך הקונטרס החדש "משמח ציון" חנוכה, משיחותיו של המשפיע הגה"ח ר' בן ציון אפל שליט"א

דשפיה / כללי וחיצי קודש ממאורי החסידות

אם לא היה האדם דודף אחר פרנסתו, היתה פרנסתו דודפת אחריו.

הרה"ק ה'מאור עינים' זי"ע (ואתחנן)

רק "לפני המלך"?!

למה להרגיש "כעומד לפני המלך" כשהוא יתברך ממלא כל עלמין? • השראת השכינה דווקא לפני המתפלל

שאלה:

התבוננתי לאחרונה, מה הפשט שצריך להתפלל שמונה עשרה "כעומד לפני המלך". אם הכוונה היא שצריך להגיע לבהירות והרגשה במציאות השי"ת, הרי השי"ת נוכח לא רק לפני אלא גם אחרי וגם מהצד ומלמעלה ומלמטה, ומלא כל הארץ כבודו ולית אתר פנוי מיניה. למה אם כן צריך להרגיש דווקא "לפני המלך"?

תשובה:

התשובה בקצרה היא שאכן, המקום שלפני המתפלל (דווקא, ולא אחרי) מזדכך בעת שמונה עשרה, וזוכה לגילוי אלקותו יתברך. וממילא מתאים מאוד לומר "לפני המלך" - כי שם מתגלה המלך בפועל ממש.

ונרחיב בעומק הענין הנשגב בעז"ה.

א. השראת השכינה מהי?

ידועה היא השאלה, מהו הפשט של השראת השכינה בבית המקדש ובקרב הצדיק וכן הלאה. שלכאורה, הלוא מלא כל הארץ כבודו, וכל העולמות כולם הכל חיות אלקותו יתברך, וכיצד ניתן לומר שבבית המקדש שורה השכינה, ולהבדיל מיליארד הבדלות בבית עבודה זרה אין שורה השכינה. הרי לית אתר פנוי מיניה.

והתשובה היא, שהשינויים הם הן **באיכות** החיות האלקית, והן **בגילוי** החיות האלקית. וכפי שיפורט.

א. איכות החיות האלקית, אינה דומה בכל הנבראים. כי יש נבראים שיש בהם יותר חיות אלקית, ויש נבראים שיש בהם פחות חיות אלקית. ומשל פשוט לכך הוא ההבדל בין אבן דומם לאדם חי. הדומם יש לו רק את מציאותו, וכמה שירותים שהוא יכול להוציא. לפעמים הדומם הוא גם יפה, אם האבן מסותתת או כשמדובר בדומם זהב. לפעמים יש בו עוד כמה תכונות, אך זה מה שיש בו. **לעומת זאת**, אדם המדבר, יש לו חיות, יש לו תנועה, יש לו נפש, יש לו כוחות נפשיים עצומים ורבים מספור.

וכמובן שכל מה שיש בהם, הן באדם והן בבהמה, הכל חיות אלקית, זאת אומרת שמשתנה איכות החיות בין נברא לנברא. יש מקום שבו יש אור אלקי מצומצם, ויש מקום שבו האור אלקי שופע ונמשך עוד ועוד.

ב. גילוי החיות האלקית, גם הוא מתחלק בין הנבראים. כי יש נבראים שהם נראים נפרדים מהשי"ת, ועד כדי כך שיש נבראים שנראים ח"ו מנגדים להשי"ת. לעומת זאת יש נבראים שבהם מתגלה אור השי"ת, אם זה יהודי המאמין בהשי"ת מכח אמונתו, ואם בבית המקדש שבו שרתה שכינה וכולם ראו את מציאות השי"ת, ואם זה שאר מקומות הקדושים שאף בימינו כאשר מגיעים לשם בהכנה הראויה מרגישים ורואים בחוש מציאות השי"ת.

ויש בזה דרגות שונות של הסתרות, כשם שאדם יכול להתלבש כמה בגדים, וכל בגד מסתיר אותו יותר ויותר. ואינו דומה לאדם הלובש בגד או שנים, לאדם הלובש מאה בגדים, שכמעט אי אפשר לראות עליו צורת אדם. כך הוא השינוי בקדושת המקומות - שתלוי בכמות הלבושים וההסתרות, כמה המקום מסתיר על מציאות השי"ת.

וזהו הענין של השראת השכינה, ופשר החילוקים בדרגות השראת השכינה. כי בבית המקדש, שהיה הכי הרבה חיות אלקית, וההסתר היה הכי קטן, היה שם גילוי אורו יתברך בתכלית, בלי גבול, ובעשרה ניסים. כי היתה שם **השראת השכינה.**

ואף בימינו, הרי בבית הכנסת יש השראת השכינה, ויש בו יותר המשכת וגילוי אלקותו יתברך ממקומות אחרים, כמבואר בדברי חז"ל שבית הכנסת הוא בית מקדש מעט. ולכן כשאדם לומד ומתפלל ומקפיד על קדושת בית הכנסת, יכול להשיג שם יותר את השי"ת מאשר ישיג במקומות אחרים. כי יש שם יותר המשכה אלקית, ופחות הסתר.

ב. לפני המלך - בגילוי ממש

אחר הדברים האלה נוכל להבין, שכל פעם שיהודי עומד בתפילת שמונה עשרה, הרי הוא מביא השראת השכינה על המקום שלפניו, שזהו כאמור - המשכת חיות אלקית, וזיכוך ההסתר.

כי עומק תפילת שמונה עשרה, הוא הדביקות בתכלית בהשי"ת, והוא הוא המשכת אלקותו יתברך בתחתונים, וזה נעשה במיוחד על המקום שלפניך, ששורה בו השכינה, וממילא אתה באמת "עומד לפני המלך", כי שם מאיר אור אלקותו יתברך בגלוי. ואתה פונה אליו יתברך, שמתגלה אליך במקום הזה.

ויסוד זה יבהיר לך הרבה הלכות ומאמרי חז"ל בהלכות תפילה.

למשל שלשת הפסיעות שפוסעים לפני ואחרי התפילה. אין כאן רק פטנט טכני להחדיר בלבנו שניגשים אל המלך (כפי שזה מובן על פי פשט), אלא יש כאן באמת מציאות שאנחנו ניגשים אל השי"ת באמת, כי במקום שבו מתפללים שמונה עשרים מתגלה השכינה, וממילא אנו צריכים לפסוע בטרם אנו ניגשים אל מקום התגלותו יתברך, ואחר כך אנחנו צריכים להיפרד ולצאת מתוך הכבוד הראוי.

זהו גם העומק שאסור לעבור לפני המתפלל, כי זהו מקום התגלות השכינה, וממילא אסור לעבור שם.

וכן כל ההלכות המחייבות את המתפלל לעמוד בדרך ארץ גדולה ולא להתעסק בשום דבר צדדי. הסיבה היא כי אכן כשאדם מתפלל שמונה עשרה, הוא עומד בפועל "לפני המלך", אשר מתגלה אליו וכנגדו. ונרמז הדבר בכתוב המלמד את ההלכות הללו, "היכון לקראת אלקיך ישראל", לאמר: הסיבה שאתה צריך להתכונן כך, היא מפני ש"אלקיך ישראל", הקב"ה מתגלה בתפילה אליך.

וכן כל ההלכות של "והיה מחניך קדוש", שמקום התפילה צריך להיות נקי וראוי והגון, גם הוא משום שיש בו גילוי שכינה, וצריך להיות כבוד השכינה. וכלל הדברים הוא, שכל ההלכות הללו אינן רק כ'הכשר מצוה' וכדי לגרום ש"אחר הפעולות יימשכו הלבבות", אלא שמדובר באמת במקום של גילוי שכינה.

וכך צריך האדם להרגיש בשמונה עשרה, שהוא נמצא בבית המקדש, ולפניו יש גילוי מוחשי של השי"ת במציאות ממש.

ג. עיקר כוונת התפילה

ואליבא דאמת, כל הדבר האמור - הוא הוא כל מהות התפילה.

כמובא מהגה"ק ר' חיים מבריסק זצוק"ל, שאדם שלא היתה לו כוונת "כעומד לפני המלך" - לא יצא כלל חובת תפילה, והרי הוא "מתעסק". ובא החזון איש ולימד זכות על ישראל, ואמר שבתת-הכרתו של כל יהודי, כשהוא נעמד להתפלל, הרי הוא יודע שהוא "כעומד לפני המלך".

והטעם שזהו כל ענין התפילה, כי כל תכלית התפילה היא המשכת והתגלות אלקותו יתברך בתחתונים. שזה נעשה על ידי ה'אתערותא דלתתא' ותשוקתו של יהודי להשי"ת בפסוקי דזמרה וברכות קריאת שמע, שאז מגיעה 'אתערותא דלעילא' בשמונה עשרה, שהשי"ת אכן מתגלה ליהודי ולעולם, ואור אלקותו יתברך מתגלה בתחתונים. שזהו כאמור ענין "כעומד לפני המלך".

וכמבואר בדברי המגיד הגדול זי"ע, שכל ענין התפילה הוא גאולת השכינה. כי כשאלקותו יתברך בצמצום ובהסתר, הרי זו גלות השכינה, כי אור השי"ת השוכן בתחתונים הוא בגלות. ובעבודת התפילה היא גאולת והשראת השכינה.

וזוהי גם ההבנה הפנימית, למה התפילה היא בדיבורים ובתיבות ובאותיות. כי לכאורה כל פנייה להשי"ת היתה יכולה להיות במחשבה, כי הוא יתברך יודע מחשבות. רק המטרה בדיבורים דווקא, היא מפני שכל הבריאה תלויה באותיות דבר ה', כי השי"ת מחיה את העולם בכ"ב אותיות. וממילא, דווקא באמירת אותיות התפילה, ממשיכים ומגלים את החיות האלקית, לגלות אורו יתברך בתחתונים. ובמיוחד באותיות תפילת שמונה עשרה, שאז היא עבודת האצילות וההמשכה האלקית מלמעלה (לעומת חלקי התפילה שלפני כן, שהם בעולמות בריאה יצירה עשיה, והם ההשתוקקות מלמטה). וככתוב מהמגיד הגדול זי"ע, שבעת שהאדם מתחיל "ה' שפתי תפתח", השכינה מתלבשת בו ומדברת את כל השמונה עשרה.

וממילא כאשר האדם מתפלל באמונה זו, אין ערוך להרגשתו הנשגבת, הן כאשר פונה להשי"ת המתגלה אליו לפניו ממש, והן בעצם הידיעה שהתגלות השי"ת היא בכל תיבה נוספת שהוא אומר. כי כל תיבה שהוא אומר - השכינה אומרת כביכול, והשי"ת מגלה עצמו בתחתונים.

והשי"ת יכין לבנו ויכונן מחשבותינו וישגר תפילתנו בפינו כרצונו הטוב.

בין צעקה לצעקה

לא היה רגע טוב יותר לאורח מארץ ישראל, מהרגע שהוא פגש ברחובות וינה את החסיד מטשורטקוב, והוא סיפר לו אודות ה'קלויז' של רבו הקדוש אשר כאן בעיר הבירה 'באמת'?! לא האמנתי שגם כאן בוינה יהיה לי מקום להתפלל, התרגש בעוצמה רבה, אשר הסגירה מיד את היותו חסיד קארלין, שהתפילה היא כל מהות נפשו.

למחרת הוא הופיע בשערי ה'קלויז' של הרה"ק ר' ישראל מטשארטקוב זי"ע, תפס את מקומו בפאתי ביהמ"ד ופתח בתפילה נלהבת בקול רעש גדול, נוסח קארלין, כשרק אחרי כמה ימים הוא קלט, כי לחסידי רוז'ין- טשארטקוב, יש מהלך אחר בעבודת התפילה, ושנוסח התפילה שלו הוא בשבילם חידוש שהם מעולם עוד לא שמעו.

הוא החליט אם כן לגשת אל הרבי, הרה"ק ר' ישראל מטשארטקוב זי"ע, אשר בשבת היה מתפלל עמהם באותו מניין, לברר אם יפריע לו הקולות שהוא משמיע בתפילתו, שאינם תואמים את נוסח רוזי'ן.

אחרי התפילה ביום רביעי הוא נגש אל הרה"ק ר' ישראל: "רציתי לבקש רשות מהרבי שירשה לי להתפלל כאן בשבת".

הרה"ק הרים עיניו בפליאה "וכי למה אתה חושב שצריך לבקש רשות להתפלל כאן?!" והחסיד נענה "היות שאני חסיד קארלין, ואצלנו נוסח התפילה הוא תמיד בקולות וצעקות גם בתפילת שבת קודש, ואני חושש אם לא אפריע לרבי בתפילה".

ענה הרה"ק "הלא ידוע לך, שאצלנו מתפללים במתינות ובקול דממה דקה, ואכן יתכן שזה יפריע לי".

הוא קיבל את הדברים, אך החליט שבכל זאת יבוא להתפלל אצל הטשארטקוב'ער, וינסה להתאמץ להתפלל בשקט ובמתינות, שלא כהרגלו.

אלא שהנסיון לא צלח. בעיצומה של פסוקי דזמרה, עלתה התלהבותו והגדישה את לבו, והוא פתח בקולות וצעקות, כהרגלו ומנהגו מאז.

אחרי שבת נקפו לבו של החסיד, שמא הפריע להרה"ק בתפילתו, ונגש להתנצל על הקולות שהוא עשה בתפילתו בשבת. הרה"ק הרים עיניו שוב בפליאה רבה "וכי יהודי שמתפלל בהתלהבות, צריך להתנצל על כך?!"

החסיד הרגיש מבולבל "הלא בשבוע שעבר אמר לי הרבי שאינו מרוצה מכך שעושים כאן קולות באמצע התפילה, וכי הרבי חוזר בו עתה מדבריו?!" שאל את פני הקודש.

נענה אליו הרה"ק וסיבר את אזנו "למה אין אתה מבין? בשבוע שעבר הגעת אלי 'און דו ביזט געקומען באשטעלן א עשריייעכטץ' (באת 'להזמין צעקות'), וזה אכן נכון כי 'א באשטעלטע עשריייעכטץ' (צעקות מוזמנות) אני לא סובל. אבל כשבאת להתפלל, ובאמצע התפילה נתלהבת, ויצאו הצעקות מאליהן, האם על זה צריכים להתנצל?!?"

מקור: החסיד ר' נחום הלפרין ז"ל; נועם נתיבותינו

המדור מוקדש ע"י ידידנו הרה"ח ר' אפרים שבתי גוטליב שליט"א עמוד התווך לרגל הולדת הבת למז"ט בזכות הבעש"ט הק' ירווה ממנה רוב נחת

סיפורי חיות וחכמה

הודעות ומכתבים של חיבור לנביעת החסידות, שהגיעו לקו הטלפוני או לשולחן 'קול דודי'

'שליח ממרום' צנח במפתיע לתוך הכיתה

הרב ח.מ.ע. מניו-יורק משתף את תוכן השיחה 'בין היבשות' ממנה החל המהפך הגדול אצל בנו יקירו

קראתי בשבוע שעבר בהתרגשות רבה את סיפורו של היהודי המספר על כך שהחליט לנדב 'זכות הדפסה' בספר 'מאור עיניים' היורד תיכף להדפסה ועתיד להזריח אלפי ורבבות נשמות בישראל. הוא סיפר על בנו הבחור שנפשו הוארה אחרי שנידב לזכותו.

הסיפור הזה הציף בי את מה שהתחולל אצלי לפני מספר חודשים.

בשעתו כבר סיפרתי על כך למנהל 'קול דודי' המסור, וכעת אבקש שתפרסמו את הדברים ויעמוד לי לזכות (אפשר לפרסם שמי בראשי-תיבות בלבד).

•••

לפני מספר חודשים, שוחחתי עם מנהל 'קול דודי' (אני מתגורר בארה"ב והשיחה היתה טלפונית) שהציע לי לנדב זכות בספר שאז היה באמצע שלבי העריכה המתקדמים. לא תרמתי בשביל לזכות לישועה מסוימת אלא מתוך החיבור העצום שלי הן לקו התוכן של 'קול דודי' והן לגיליון 'יחידתי' ול'סדר החסידות היומי'. נידבתי מתוך אמונה תמימה שנדבתי זו תאיר אין ספור נשמות בישראל.

> הוא התגלה כ'שליח ממרום', הוא לא הכיר את כל ה'עבר' של בני. הוא האמין ביכולותיו והפיח בו המון רוח חיים ותוך תקופה קצרה הוא העמיד אותו על הרגליים

תוך כדי השיחה הלבבית שלנו, שיתפתי אותו בהתמודדות עם בני בן ה-11.

בשנה האחרונה ההתמודדות עמו 'לא קלה' בלשון הַמְעָטָה. הוא מתנהג שלא כהוגן בין כותלי תלמוד-התורה וגם בבית, ניסינו כבר לפנות למומחים ואנשי מקצוע ובינתיים דבר לא עוזר.

מנהל 'קול דודי' שמע ונפלט מפיו:

"אני בטוח שבזכות שאתה מאיר נשמות רבות בתרומתך - הקב"ה יאיר את נשמת בנך".

•••

שבועות ספורים לאחר מכן סיבב מסבב כל הסיבות יתברך ויתעלה והמלמד בכיתת בני הוחלף במלמד אחר.

מהר מאד הבנתי שמדובר בסיבוב שמיימי שנסבב ממרום במיוחד כדי להציל את נפשו של בני יקירי. זה לא דבר שגרתי שמתחלף מלמד באמצע השנה, אבל כאן הדברים פעלו למעלה מדרך הטבע. המלמד החדש התגלה כ'שליח ממרום', הוא לא הכיר את כל ה'עבר' של בני. הוא האמין ביכולותיו והפיח בו המון רוח חיים ותוך תקופה קצרה הוא העמיד אותו על הרגליים.

ראיתי בחוש את הכוח שיש בשמים לכל מי שזוכה לתמוך במפעל הקדוש 'קול דודי' ובייחוד בהדפסת הספר הקדוש 'מאור עיניים'.

יחד עם סיפורי זה אני מצרף נדבה נוספת שתהא לזכות כל בני משפחתי.

בעזרת השם יתברך

הרחוב קפוא, הנשמה מתחממת

הצטרף לאלפים המתחממים יום-יום בלהבה החסידית ב'סדר היומי בחסידות' בספר 'מאור עיניים', עם חוברת חודשית מבוארת עד הבית

היומי של 'קול דודי' • הלימוד הזה • לא רק ללמוד חסידות, אלא שהחסידות תלמד אותנו • ויהי נועם

קונטרס עד הבית

מדי חודש תקבלו את הקונטרס המושקע עם הלימוד החודשי

לימוד יומי

תתענג מדי יום על לימוד מעמיק עם ביאור ההופך את ספרי החסידות למאירים את חיי המעשה

ההדפסה והמשלוח בלבד

מצטרפים בעלות סמלית של 18 ₪, עלות ההדפסה והמשלוח בלבד

חייג, הצטרף, וחמם את חייך:

035.100.200

שלוחה 33

בעזרת השם יתברך

תָּא חֲזִי

LEVY נדל"ן

דוגמה מאירה

מתוך קונטרס 'הסדר היומי בחסידות' בספר 'מאור עיניים', בו לומדים אלפים מדי יום, בחוברות המבוארות ומאירות העיניים

אלפים מאירים את חייהם בלימוד החסידות היומי מבית 'קול דודי'. הם מנויים ומקבלים מדי חודש את החוברת עם תוכן הלימוד החודשי בספר הקדוש 'מאור עיניים'. מי שטעם את עונג לימוד החסידות בבהירות גבוהה כל-כך, יודע. ומי שלא מבין, ודאי רוצה להבין: **מה יש בקונטרס של 'קול דודי' שמצליח להלהיב המוני ישראל יותר מכל ספר חסידות מבואר אחר?**

והאמת: שאין דרך להסביר במילים. הדרך היחידה היא **להמחיש באמצעות דוגמא חיה (א לעבעדיגע דוגמא) מתוך הקונטרס של החודש הנוכחי.**

חזו וראו תחילה את **הקטע בתוך הספר הק' מאור עיניים** ולאחר מכן את **הביאור המשולב** בפירוש דיבורי הקודש, לצד הקדמה של תוכן הקטע ורק לאחר מכן הציצו אל **ההרחבות** השופכות אור מופלא.

01. גוף הדברים בתוך הספה"ק

ד' וישב כ"ב כסלו

וַיַּסְבִּימוּ כָּל הַד' יְסוֹדוֹת בְּנִין גּוּפוֹ כָּל אֶחָד לַעֲבוֹדָתוֹ, כִּי הֵן גַּם כֵּן צְרִיכִין מִצְּמוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּנוֹדָע שֶׁהוּא הִשְׁתַּלְשְׁלוּת מֵרִבּוּי אוֹתִיּוֹת שֶׁל שֵׁם הַוי"ה.

02. הביאור המשולב והבהיר

תעתה מבאר רבינו מה נעשה בגוף עצמו כשהדיבור שמור, שארבעת היסודות שהגוף בנוי מהם מסכימים כולם לעבודת ה', וכשהוא נפגם, הרע שבהם מתגבר וכל אחד מושך לדרכו.

כשהדיבור שמור - ד' יסודות הגוף מסכימים לעבודת ה'

ולא זו בלבד ששמירת הדיבור מצילה מדברים רעים וקלקולים עצומים, אלא **וַיַּסְבִּימוּ** גם **כָּל הַד' יְסוֹדוֹת** - אש, מים, רוח ועפר, שהם **בְּנִין גּוּפוֹ**, וכל מציאותו הנשמית מורכבת מהם, **כָּל אֶחָד לַעֲבוֹדָתוֹ** דהיינו שכל יסוד ישמש בתפקידו לעבודת ה', והגוף, שלכאורה בדרך כלל מפריע לדביקות בה', יסכים ויתרצה עם האדם לעבודתו יתברך [ס], **כִּי** באמת כפי האמור לעיל **הֵן גַּם כֵּן שֶׁרְשָׁן** משתלשל **מִשָּׁמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּנוֹדָע שֶׁהוּא** - שארבעת היסודות הם **הִשְׁתַּלְשְׁלוּת** אֵרבַּע אוֹתִיּוֹת **שֶׁל שֵׁם הַוי"ה.**

03. ההרחבה המוסיפה בהירות רבה

הרחבות

[ס] **וַיַּסְבִּימוּ כָּל הַד' יְסוֹדוֹת בְּנִין גּוּפוֹ, כָּל אֶחָד לַעֲבוֹדָתוֹ.** נראה שהטעם שרבינו עובר כאן לבאר את עניין ארבעת היסודות נמצא בדבריו שכתב לעיל על 'העיירות הסמוכות לציפורי'. שהרי שם התבאר שיש גוף גשמי המפריע לדביקות, ושבני אדם בעלי גוף באים אל הרוכל ומבקשים עצה, והעצה היא שמירת הדיבור, שמביאה לדביקות בתורה ובקב"ה. אבל לכאורה נשאר עדיין קשה, שהגוף הגשמי לכאורה נשאר במקומו, ומסתיר את הקב"ה וכיצד אפשר להסיר את המפריע. על כך משיב רבינו כאן, שעל ידי שמירת הדיבור הגוף עצמו מתהפך לטובה, כי ארבעת היסודות שהוא בנוי מהם, וכל מציאותו הגשמית, נעשים שותפים לעבודת ה'.

הצטרפו כעת למנויי 'סדר החסידות היומי' בעלות מסובסדת של 18 ש"ח בלבד לחודש, ותתחילו להתענג בנועם החסידות

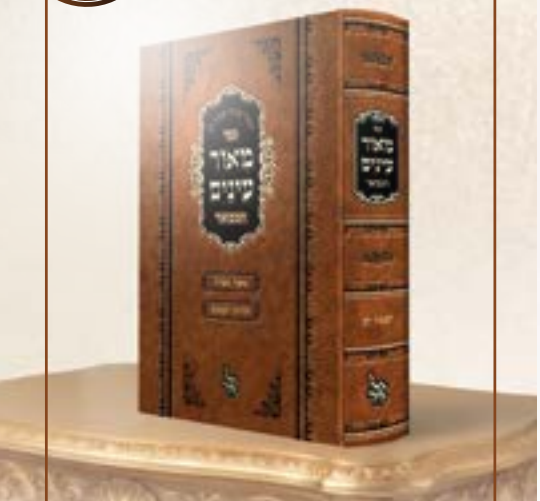
035.100.200 שלוחה 33

אלפי ישראל ימתיקו נשמתם בזכותך

היכי דמי

געלעגנהייט?!

שבוע אחרון להזדמנות

ההזדמנות האחרונה

לרכוש זכות נצחית בהדפסת ספר הק' מאור עיניים עם הביאור הנפלא של 'קול דודי'

שיפתח אור גדול בנשמות ישראל לדורותיהם

זכות נצחית בספר בגדבת

250 ₪ למשך 24 חדשים

רֶגַע שֶׁלְּפָנֵי הַמַּכְבֵּשׁ

בשבועות הקרובים יורד כרך הראשון למכבש הדפוס. אשרי הזוכה להשקיע השקעה נצחית זו ולרכוש לעצמו זכויות וישועות

חייג וקנה זכויות

0504-13-15-19